

Udgiftsbeløb, der ikke dækkes af Teatrets egne Indtægter, er anslaaet til ca. 854 000 Kr. mod 1 388 550 Kr. paa Budgettet for 1927—28 og 1 522 000 Kr. paa Regnskabet for 1926—27. Ved disse Opgørelser er medregnet de Beløb, der efter den gældende Lov udredes direkte af Statskassen, derunder Skatter, Vedligeholdelse, Lønbeløb og Tillæg til visse Understøttelser, hvilke Beløb tilsammen andrager ca. 100 000 Kr. Der er dernæst hverken taget Hensyn til den af Teatret indtjente Statsafgift, der antagelig vil udgøre ca. 400 000 Kr., eller til den Indtægt, Teatret kan paaregne at faa for Ydelser til Radiofonien. Med Hensyn til dette sidste Punkt tiltraadte Flertallet de Udtalelser, der — bl. a. af Ministrene — er fremsat om, at det maa betragtes som en Selvfølge, at en passende Betaling maa ydes som Vederlag for leverede Ydelser og ikke paa nogen Maade som Tilskud til Teatret.

Det udtales fremdeles:

»Undervisningsministeren har overfor Udvalget gjort Rede for Ministeriets principielle Syn paa Spørgsmaalet om den fremtidige Ordning med Hensyn til Teatrets Forhold til Statskassen og med Hensyn til Teatrets administrative Stilling. Det fremgaar heraf, at Ministeriets Opfattelse er den, at Teatret bør have en Bestyrelse, der er saaledes sammensat, at der sikres en fast Ledelse af saavel den kunstneriske som den økonomiske Side af Driften, og at der bør gennemføres en fast Tilskudsordning, hvorefter Teatrets Styrelse i videst muligt Omfang skal være selvstændig, idet den paa den anden Side skal have det fulde kunstneriske og økonomiske Ansvar for Teatrets Ledelse. Med Hensyn til Tilskuds-spørgsmaalet vil der formentlig blive foreslaaet en Prøvetid paa f. Eks. 3 Aar fra Dobbeldriftens Ikrafttræden, i hvilket Tidsrum man af Hensyn til de manglende Erfaringer, navnlig for Indtægternes Vedkommende, maa gøre Tilskudsordningen mindre absolut, men baade for denne Periode og for den derefter følgende Tid tænker man sig Forholdet ordnet saaledes, at man undgaar, at Teatret, som nu sket i en Aarrække, lever paa Statstilskud i Form af Laan, idet hele Teatersagen, saafremt den økonomiske Ordning svigter, eller hvis man i det hele finder Dobbeltscenedriften utilfredsstillende, bliver at forelægge Rigsdagen.

Udvalget har efter Sagens Natur ikke kunnet tage Stilling til Ministeriets foran gengivne Planer, men er enigt med Ministeren i, at et Forslag til Revision af Loven af 13. Maj 1911 om det kongelige Teaters Forhold fremsættes snarest belejligt efter heromhandlede Lovforslags Vedtagelse.»

Med disse Bemærkninger indstillede Udvalgets Flertal Lovforslaget *uforandret* til Vedtagelse.